

Projekat je finansirala Evropska Unija
kroz program "Podrška civilnom društvu"

BAZAART i OPODOPO /
dramska grupa OOŠ „Vladislav Ribnikar“, Beograd

Znaš ti ko je moj tata?

Voditelji procesa: Ivana Despotović i Sunčica Milosavljević

Dramaturg i reditelj: Sunčica Milosavljević

Dizajn scene i kostima: Jelena Stojanović

Kompjuterski crtež: Igor Sandić

Dizajn zvuka: Lazar Jakovljević

Asistenti: Miloš Dilkić, Anđela Simičić i Jovana Čumić

Lica:

Tata Vladislavić, političar

Mama Vladislavić, PR svog supruga

Kiša Vladislavić, malo starija sestra

Jasna Vladislavić, malo mlađa sestra

Živka Naivković, najbolja drugarica Kiše i Jasne

Nastavnica Građanskog vaspitanja

Domar škole

Dobre devojčice / Štreberke

Loše devojčice / StrahinjićLukićMatejićNikolić

Pekar

Novinarka

TV ekipa – kameran(ka) i rasvetljiivač(ica)

Tekst je nastao kroz kreativni proces vođen od marta do juna 2012. godine sa učenicima VI razreda OOŠ „Vladislav Ribnikar“ u Beogradu.

Svi elementi sadržaja plod su kreativnog rada učenika – članova grupe OPODOPO.

Radnja se dešava danas i ovde.

Svi likovi inspirisani su stvarnim ličnostima.

MUZIKA: DJ muzika (dok ulazi publika, završno sa ulaskom Domara)

1. SCENA

Škola, dan, pred čas Građanskog

Domar, Dobre devojčice, Loše devojčice, Kiša, Štiklica, Drugarica, Nastavnica

Ulazi DOMAR, zevne jako, zvoni za početak časa (ručnim školskim zvonom).

ŠTREBERKE uđu, sednu i čitaju nešto. LOŠA DEVOJČICA 2 ulazi odmah za njima i počinje da maltretira ŠTREBERKU 2. „Šta to čitaš?“ ... uzme joj knjigu/svesku, baci je...

U međuvremenu stignu ostale LOŠE DEVOJČICE i sve sednu u 3. red. Puste muziku s mobilnog.

Ulaze SESTRE i NAJBOLJA DRUGARICA. Zastanu na ulazu da budu sigurne da su ih svi videli, i prave se važne:

ŠTIKLICA: Nije bio skup ovaj telefon, koštao je samo 1260 evra.

KIŠA: Al' meni je baš bezveze. Bolji cu oni HTC modeli...

LOŠE DEVOJČICE: Uuuu, evo ih ove... HTC, mis'im ovo-ono...

Dok SESTRE sedaju, LOŠE DEVOJČICE izmaknu stolicu KIŠI, ona padne i rasplače se.

NAJBOLJA DRUGARICA joj pomaže da ustane i opomene LOŠE DEVOJČICE da to više ne rade.

ŠTREBERKA 1 pobegne na ulazna vrata.

KIŠA ponovo krene da sedne – opet joj izmaknu stolicu, opet padne i plače. LOŠE DEVOJČICE: „E vidi opet KIŠA pada...“

DRUGARICA je opet podiže, a ŠTIKLICA seda na njeno mesto. LOŠE DEVOJČICE probaju i njoj da uzmu stolicu, ali sa ŠTIKLICOM već ne mogu tek tako da izađu na kraj.

Čim sedne ŠTIKLICA, ŠTREBERKA 1 proviri kroz vrata i objavi “Ide Nastavnica!” i ode na svoje mesto.

Ulazi NASTAVNICA.

ŠTREBERKE (zatvore knjige, ustanu i kažu u glas): Dobar dan Nastavnice!

LOŠE DEVOJČICE (ne ustanu i kažu vrlo podrugljivo): Dobar dan Nastavnice!

Ostala deca samo ustanu. KIŠA sve vreme plače na sav glas.

NASTAVNICA (spušta dnevnik, pita LOŠE DEVOJČICE): Dobro, šta ste joj opet uradile?

ŠTREBERKE: Nismo mi, Nastavnice!

NASTAVNICA (odmahne rukom) StrahinjićLukićMatejićNikolić, ustanite! Šta ste joj sad uradile?

LOŠE DEVOJČICE (ustaju): Nismo ništa...

NASTAVNICA: Ionako sam htela da vam dam kontrolni. Izvadite sveske.

LOŠE DEVOJČICE: Mi nemamo sveske.

NASTAVNICA: Kako ste došle u školu bez sveske?

LOŠE DEVOJČICE: Imamo mobilne.

ŠTREBERKE: To je minus u dnevnik!

NASTAVNICA: Tako je. (upiše minus)

ŠTREBERKE: (tek kad Nastavnica upiše minus) Mi imamo sveske!

NASTAVNICA: Odlično. Dajte im papire i izvadite svi olovke.

LOŠE DEVOJČICE (cepaju papire): Mi nemamo olovke!

NASTAVNICA (oznervirana): Kako nemate olovke?!

ŠTREBERKE: To je minus u dnevnik!

NASTAVNICA: Tako je. Minus.

ŠTREBERKE: (sačekaju da Nastavnica upiše minus) Mi imamo olovke!

NASTAVNICA: Odlično. Dajte im. Pišite pitanja: Jednakost, Pravda, Nenasilna komunikacija.

(Vidi da LOŠE DEVOJČICE ne pišu) Dobro, što sad ne pišete?

LOŠE DEVOJČICE: Pocepali nam se papiri...

NASTAVNICA: Sami se pocepali, je li? Minus u dnevnik! (upiše minus)

ŠTREBERKE: 3 minusa – kec u dnevnik! (okrenu se i izbekele se u LOŠE DEVOJČICE)

NASTAVNICA (besna): StrahinjićLukićMatejićNikolić, kec u dnevnik! (upiše keca)

LOŠE DEVOJČICE: Kako kec! Što kec? Nemate pravo! Kršite dečja prava!

NASTAVNICA:... Dosta!... Sad ću da pitam.

(otvori dnevnik, proziva) Kiša Vladislavić! (blagonaklono) Hajde Kišice, reci ti nama...

KIŠA (šmrkće): Nastavnice, ja nisam spremna. Ja sam bila sve naučila, ali su me one dirale, pa sam sve zaboravila... (rasplače se)

LOŠE DEVOJČICE: Šta smo mi sad krive!

NASTAVNICA: Dobro, spremićeš za sutra. Jasna Vladislavić. Hajde ti, Jasnice.

ŠTIKLICA: Nastavnice, ni ja nisam spremna. One su me udarile u nogu... I štiklu su mi slomile!

LOŠE DEVOJČICE: Laže, Nastavnice, sama je slomila...!

ŠTREBERKE: To je nemoguće...

NASTAVNICA: Pošto niko nije spreman, sutra ću vam dati kontrolni.

ŠTREBERKE: Mi smo spremne, pitajte nas!

NASTAVNICA: Većina nije spremna. Za sutra se spremite.

DOMAR ulazi sa zvonom. Zvoni za kraj časa.

Izađu ŠTREBERKE, pa LOŠE DEVOJČICE, poslednje ostanu SESTRE i DRUGARICA.

NASTAVNICA (vrlo umiljato): Deco, smo malo, htela sam nešto da vas pitam... Ja sam se dogovarala s vašim tatom, još prošle godine kad je bio na roditeljskom... da će on da dođe u školu... na moj čas... to bi mnogo značilo za školu... pa sam htela da vas pitam... kada će vaš tata doći u školu?

KIŠA: Tata nema vremena. Sad su ovi izbori, pa znate...

NASTAVNICA (vidno razočarana): Aha... pa da, izbori, razumem... Dobro, doviđenja, deco.

ŠTIKLICA (šutne Kišu, KIŠA počne da plače, ŠTIKLICA joj zapuši usta i drži je tako dok priča): Tata će doći, rekao nam je da će doći, samo ne znamo kad tačno... ali sigurno danas. Najkasnije sutra. Ali ipak danas.

NASTAVNICA: Danas! Gospodin Vladislavić će doći danas! Jao divno!... Hvala, deco, doviđenja deco!

DEVOJČICE izlaze u pravcu Pekare.

NASTAVNICA: Ah! Gospodin Vladislavić će doći u školu! Na moj čas! Škola će procvetati! Mladost će procvetati! Nastupiće Jednakost, Pravda i Nenasilna komunikacija...

MUZIKA: Oda radosti (tiho)

NASTAVNICA (peva):

Jednakost i praa-avdaa, nenasilna komunikacija,
 Jednakost i praa-avdaa, nenasilna komunikacija,
 Jednakost i praa-avdaa, nenasilna komunikacija...

Poneta pesmom, NASTAVNICA se popne na katedru i u zanosu diriguje.

Upada DOMAR, zeva jako, gleda rusvaj u učionici. NASTAVNICA brzo silazi sa stolice.

DOMAR: Jao, šta su uradili! Ko će ovo da očisti... (počinje da čisti)

NASTAVNICA (obraća se vrlo pospanom Domaru): Branislave! Slušajte, danas će u školu doći gospodin Vladislavić. Obavezno ostanite da dežurate. Ja stanujem u blizini, pa kad dođe gospodin Vladislavić, obavezno me pozovite. Evo, ovo je moja vizit-karta, tu vam je moj telefon. Pozovite me kad gospodin Vladislavić dođe. Jeste li razumeli? Branislave?

DOMAR: Da, da... U redu...

NASTAVNICA se još 2 puta vraća da se uveri da je DOMAR razumeo šta mu je rekla.

Kad NASTAVNICA nestane s vrata, nastavlja se sledeća scena.

MUZIKA: DJ

2. SCENA

Ulica ispred Škole, dan

Pekar, Kiša, Štiklica, Drugarica, Loše devojčice, na kraju Domar

Ulazi PEKAR.

PEKAR: Žu-žu, kroasan, kifliceee...

SESTRE prilaze Pekar.

ŠTIKLICA: Dajte mi nešto integralno.

PEKAR: Imam lep keksić.

KIŠA vidi LOŠE DEVOJČICE kako je gledaju, i počne da hrama i plače kao da je boli noga.

ŠTIKLICA: To ne volim... Imate nešto drugo?

PEKAR: Evo kiflica.

ŠTIKLICA: Ok. Hvala. (plaća)

PEKAR: Šta ćeš ti, devojčice?

KIŠA (briše suze): Žu-žu. (plaća)

PEKAR (Drugarici): A šta ćeš ti?

DRUGARICA (neprijatno joj je jer nema novca): Neću ništa.

KIŠA: Ne, stvarno, hajde uzmi nešto.

DRUGARICA: Imam sendvič. (vadi sendvič)

PEKAR (odlazi): Žu-žu, kifliceee!...

LOŠE DEVOJČICE 1 i 3 (prilaze Kiši): Kakav ti je to buđavi žu-žu?

KIŠA: Nije buđav...

LOŠE DEVOJČICE 1 i 3: Jeste buđav. (otima Kiši žu-žu i jede ga)

KIŠA: Nije buđav!

DRUGARICA: Vрати joj žu-žu!

LOŠE DEVOJČICE 2 i 4 (odvoje Kišu): 'De si zaboravna! 'El si baš sve zaboravila? A?

Sklerotična, sklerotična...!

KIŠA opet plače, DRUGARICA je uzme za ruku i izvučje iz te situacije.

LOŠE DEVOJČICE 1 i 4 idu za njima, dobacuju im s leđa.

LOŠE DEVOJČICE 1 i 3 (zalepe se za ŠTIKLICU i provociraju je)

ŠTIKLICA (gleda u mobilni i ignoriše ih)

LOŠE DEVOJČICE 1 i 3: A jel tebe još uvek boli štikla? (priđu joj s leđa i šutiraju joj štikle):

Možda boli ova, a možda ova, a možda ova, a možda ova...

ŠTIKLICA (okrene se i obori jednu LOŠU DEVOJČICU na pod)

LOŠA DEVOJČICA (s poda): Jel si ti normalna!

ŠTIKLICA (gazi je štiklom): **Znaš ti ko je moj tata?**

LOŠE DEVOJČICE 2 i 4 (vraćaju se): Ostavi je, bre!

ŠTIKLICA se pravi kao da će da se pobije, sve ih poplaši i prođe između njih.

LOŠA DEVOJČICA 1: E, saću da ti dođem tamo Nemoj da ti ja dođem, znaš! (ostalim Lošim devojčicama) Imam ideju šta ćemo za kontrolni.

LOŠE DEVOJČICE 1234 (sašaptavaju se, cerekaju se, kuju plan...)

Vraća se PEKAR, snima situaciju i dalje oglašava svoje pecivo.

PEKAR: Žu-žu, kroasan (hteo bi da prođe ali se one ne sklanjaju) Kiflice, sveže pecivoo!

LOŠE DEVOJČICE: Ma pali bre matori! Hahaha!... (odu)

MUZIKA: Ptičice

PEKAR (hrani ptice) : Gde ste, moje ptičice! Ima čika Dušan mrvice za vas. Gde su moje nebeske lepotice? Pi-pi-pi... vidi kako je ova lepo porasla!

Ulazi DOMAR, namešta 2 stolice i nastavnčinu stolicu u trosed. Zeva glasno i jasno. PEKAR ga čuje.

PEKAR: Gde si, komšo! Je l' vidiš moje ptičice kako su lepo porasle?

DOMAR: Ma evo, dežurao sam celu noć. Nisam oka sklopio.

PEKAR: Evo, komšo, imam nešto lepo za tebe. (pruža mu pecivo) 'Ajde uzmi, kuća časti. Meko k'o duša! Ovo će te preporoditi.

DOM: E, hvala ti, komšo.

PEKAR: Ajde, da si ti meni živ i zdrav. Vidimo se. (odlazi) Žu-žu, kroasani! Pecivo sveže, meko k'o duša...!

MUZIKA: Mobilni

3. SCENA

Kuća Vladislavića, dan

Tata, Mama, Kiša, Štiklica, Drugarica

Ulazi TATA, telefonira mobilnim.

TATA: Halo? Bla-bla-bla...

MAMA ulazi dok TATA telefonira (on ima mobilni u ruci, oko vrata i u čarapi) i šetka po sobi.

MAMA (gledajući na sat, čeka da TATA završi razgovor. Najzad skloni mobilni sa njegovog uveta): Dragi, imaš intervju za 5 minuta. (vрати mobilni, on nastavi da priča „bla-bla...“)

MAMA odvede TATU do troseda. Dok on i dalje razgovara, MAMA ga šminka, oblači, namešta mu frizuru i dok mu namešta frizuru dovede ga u skroz naglavačke poziciju.

MAMA: Eto tako. Gotovi smo. (**čisti ruke-pljeska to je znak da uđu 3 devojčice**)

Ulaze SESTRE i DRUGARICA s knjigama u rukama, razgovaraju o pripremi za kontrolni.

ŠTIKLICA i KIŠA: Zdravo, mama!

DRUGARICA: Dobar dan, gospođo Vladislavić.

MAMA: Zdravo deco. Baš dobro što ste došle. Evo dolazi nam televizija. (izlazi)

ŠTIKLICA (vidi TATU kog obožava, zaleti se): Taticeeee !!!!

Pokazuje TATI šta je nacrtala, peticu u svesci, TATA je sluša, ali mu zazvoni mobilni.

MUZIKA: Mobilni

TATA: Halo? O, dobar dan!... (i ode).

ŠTIKLICA je jako razočarana Tatinim odlaskom, sedne u srednju stolicu. KIŠA sedne pored nje i vadi knjigu iz građanskog. DRUGARICA je s druge strane, isto ima knjigu.

KIŠA: Ja sam ovo čitala i ništa ne razumem.

ŠTIKLICA: Ovo je dosadno do bola.

DRUGARICA: Ma lako je, samo ako se fokusiraš.

ŠTIKLICA: Lako je tebi, kad si najbolji đak u odeljenju.

KIŠA: Naravno da ti je lako, ti imaš sve petice.

DRUGARICA: Stvarno je lako, samo treba da pročitate. I vaš tata je rekao na televiziji, jednakost to je...

TATA (ulazi, ne primećuje devojčice jer priča telefonom): Bla-bla...

ŠTIKLICA i KIŠA: Tata, tata, objasni nam šta je to jednakost!

TATA (prođe, ćerke su vidno razočarane)

DRUGARICA: Evo ja ću da vam objasnim. Jednakost, pravda i nenasilna komunikacija, to su...

TATA (drugi put prolazi) Bla-bla-bla

ŠTIKLICA i KIŠA: Tata, tata, objasni nam jednakost!

TATA (prođe, ćerke su potpuno razočarane)

DRUGARICA: Hajmo ponovo. Jednakost, pravda i nenasilna komunikacija, to su...

TATA (treći put prolazi)

ŠTIKLICA i KIŠA (skoče i viču): TATAAAAA! (odvuku ga na trosed)

TATA: Šta se derete?

ŠT i KIŠA: Objasni nam – šta je to jednakost, pravda i nenasilna komunikacija.

TATA: Naravno. Ja sam vaš otac, i ja ću vam objasniti. Jednakost, to vam je...(Zvoni drugi mobilni) Halo! (ćerkama) Pardon... (KIŠA mu otme mobilni i prekida vezu)

KIŠA: Tata, objasni nam!

TATA: Naravno da će Tata da vam objasni. Pravda, deco, to je... (Zazvoni mobilni u čarapi) Pardon... (javlja se) O, hallo! How do you do, Mister President! (ustane i ode) Bla-bla-bla...

DEVOJČICE razočarane, ljute, besne, ćute neko vreme.

ŠTIKLICA (sakrije jedan od tatinih mobilnih telefona)

KIŠA i DRUGARICA: Nemoj to da radiš. Znaš da se ljuti... vrati to...

ŠTIKLICA: Neću!!!

TATA ulazi, blebeće u telefon, traži drugi telefon po sobi, traži ga gestom od devojčica... KIŠA sleže ramenima, DRUGARICA takođe. ŠTIKLICA se pravi nevešta. TATA (sve vreme pričajući) prstom pokaže na nju – zna da je ona uzela, i insistira da mu vrati telefon. ŠTIKLICA odbija, pa se naljuti i vrati mu telefon. TATA izlazi. ŠTIKLICA tresne knjigu na pod.

Tišina.

DRUGARICA (baci knjigu): Slušajte ovako. Ja sam već sve naučila, evo, ja ću Vam sutra uraditi kontrolni, obećavam! Hajde sad da se igramo, samo se razvedrite, molim vas! Je l važi?

KIŠA (baci svoju knjigu): Važi!

ŠTIKLICA (proguta suze): Važi!

DEVOJČICE se zagrle, i odu sa scene.

MUZIKA: Špica emisije ZVEZDE DEMOKRATIJE

Međuscena 1: TV intervju ZVEZDE DEMOKRATIJE

Mama, Tata, Novinarka, TV ekipa

MAMA uvodi TATU, NOVINARKU i TV EKIPU. Namešta ih, deli pitanja i daje znak za početak.

NOVINARKA: Dragi gledaoci, dobrodošli u emisiju ZVEZDE DEMOKRATIJE. Sa nama je najveća domaća zvezda demokratije, gospodin Vladislavić.

Gospodine Vladislaviću, recite nam, šta treba da radimo da bismo postali humano i otvoreno društvo koje poštuje ljudska prava?

TATA: Mi moramo da se okrenemo budućnosti, da radimo sa decom, deca su naša budućnost, mi moramo da radimo sa njima još od osnovne škole.

NOVINARKA: A šta to znači kada radimo s decom u osnovnoj školi?

TATA: Mi učimo decu da prihvataju međusobne razlike – to je cilj našeg reformisanog obrazovanja.

NOVINARKA: A kako to postići u ovo vreme, kad svi živimo jako teško?

TATA: Mi kod dece treba da negujemo jednakost, pravdu i nenasilnu komunikaciju. Ja svoju decu vaspitavam u tom pravcu.

NOVINARKA: Vreme nam je isteklo, zahvaljujemo se gospodinu Vladislaviću, i želimo mu sreću na izborima! Studio...

SVI izlaze. Komentarišu: Je l bilo dobro...?

MUZIKA: DJ

4. SCENA

Škola, učionica, pred čas

Domar, Dobre devojčice, Drugarica, Loše devojčice, Kiša, Štiklica, Nastavnica

Ulazi DOMAR, zvoni.

Ulaze ŠTREBERKE, pa DRUGARICA, pa LOŠE DEVOJČICE koje okruže DRUGARICU.

Kad vide šta se sprema, ŠTREBERKE izađu.

LOŠE DEVOJČICE 3 priđe DRUGARICI i uzme joj dnevnik.

DRUGARICA: Vrati mi to!

LOŠE DEVOJČICE 3: Hoću, kako da ne! Hajde, uzmi mi ako možeš!

DRUGARICA: Daj mi!... Zašto to radite? Vrati mi!

LOŠE DEVOJČICE 1234 (dobacuju se dnevnikom preko učionice)

LOŠE DEVOJČICE 3: Vrat ćemo ti je pod jednim uslovom.

LOŠE DEVOJČICE 2: Da nam pomogneš na kontrolnom.

LOŠE DEVOJČICE 3: A onim sestrama da NE pomogneš.

DRUGARICA bez reči odbije i sedne na svoje mesto.

LOŠE DEVOJČICE 3: Dobro. (cepa joj dnevnik, nađe tekst): *Nikola je najbolji dečko u odeljenju.*

LOŠE DEVOJČICE 124: Aaaaah! Prrrrfffccc!

LOŠE DEVOJČICE 3: *Ima najlepše plave oči na svetu!*

LOŠE DEVOJČICE 124: OOOoooo!

LOŠE DEVOJČICE 3: *Volim ga još od četvrtog razreda.*

LOŠE DEVOJČICE 124: Ha ha ha !

LOŠE DEVOJČICE 3: *Umrta bih kada bi on saznao da ga volim.*

LOŠE DEVOJČICE 124: Cmok, cmok, cmok, cmok, cmok...! Nikolaaa, Nikolaaa!

DRUGARICA pride i uzme dnevnik. LOŠE DEVOJČICE je sprovedu do mesta gde treba da sedne.

DOMAR ulazi i zvoni za početak časa.

ŠTIKLICA i KIŠA (ulaze, hoće da sednu pored DRUGARICE, ali im LOŠE DEVOJČICE ne dozvoljavaju da joj priđu): Živka! Živka!

LOŠE DEVOJČICE 123: Nema Živke! Živka nije ovde!

ŠTIKLICA i KIŠA: Živkaaa!

ŠTREBERKA (**ulazi**): Dolazi Nastavnica!

Ulazi NASTAVNICA, svi sednu na mesta.

ŠTREBERKE: Dobar dan Nastavnice!

OSTALI: Dobar dan Nastavnice!

NASTAVNICA (koja je pomalo ljuta jer je dugo i uzaludno čekala da joj Domar javi da je gđin Vladislavić došao u školu): Dakle, deco, danas imamo kontrolni. Biću fer, dala sam vam ista pitanja kao juče. Evo podelite testove. (ŠTREBERKE dele testove ostalima)

ŠTIKLICA i KIŠA: Jao... kontrolni! Šta ćemo sad... Živka!

NASTAVNICA: Prvo pitanje – jednakost, drugo pitanje – pravda, treće pitanje – nenasilna komunikacija. Radite, i – nema prepisivanja.

LOŠE DEVOJČICE teraju DRUGARICU da prvo njima uradi kontrolni. ŠTIKLICA i KIŠA pokušavaju da prepisu od DRUGARICE.

LOŠE DEVOJČICE 1234: Nastavnice, one prepisuju!

NASTAVNICA: Nema prepisivanja!

ŠTIKLICA i KIŠA (pokušavaju da prepisu od ŠTREBERKI)

ŠTREBERKE: Nastavnice, one prepisuju!

NASTAVNICA: Nema pre-pi-si-va-nja!

ŠTIKLICA i KIŠA: Ne prepisujemo, Nastavnice!

ŠTREBERKE: Nastavnice, mi smo gotove! (*vraćaju kontrolne i izlaze*)

LOŠE DEVOJČICE 123: I mi smo gotove! (*vraćaju kontrolne i izlaze*)

Ispred scene, ulazi PEKAR. Priprema pecivo.

ŠTIKLICA i KIŠA pokušavaju da nešto ugrabe od DRUGARICE koja nije stigla da završi svoj kontrolni, ali joj samo smetaju.

DRUGARICA: Nemojte!

NASTAVNICA: Hajde, predajte papire. Hajde Živka, daj.

DRUGARICA: Samo malo, Nastavnice! Čekajte!

NASTAVNICA: Šta da se radi, Živkice. Život je takav. Hajde, hajde, dajte... (uzima kontrolne i hoće da ode).

ŠTIKLICA: Nastavnice, Tata je rekao da će danas da dođe.

NASTAVNICA (ironično): Da, baš kao juče.

ŠTIKLICA: Ozbiljno, Nastavnice! Tata se izvinio za juče, bio je iznenada sprečen!

NASTAVNICA (nepoverljivo): Ozbiljno?

ŠTIKLICA: Da, da, izvinio se i rekao nam je da Vam kažemo, sigurno će danas doći.

NASTAVNICA: Stvarno?

ŠTIKLICA: Da, stvarno. Tako je rekao.

NASTAVNICA: O, pa to je divno! Je l' sigurno danas?

ŠTIKLICA: 100%!

NASTAVNICA (ostavi kontrolne na stolici): Dečice, hvala! (**izlazi**) Branislave! Branislave!

*ŠTIKLICA, KIŠA i DRUGARICA sede očajne. KIŠA i ŠTIKLICA ništa nisu znale, a DRUGARICA je sve znala, ali nije stigla da napiše. Tokom scene, polako **pada veče**.*

ŠTIKLICA: Ništa nisam uradila.

KIŠA: Ni ja. Dobiću keca.

ŠTIKLICA: Pa i ja ću dobiti keca. Samo na sebe misliš!

KIŠA: Ne, nego ću na tebe da mislim!...

Tišina... DRUGARICA sedne bliže njima. KIŠA i ŠTIKLICA se okrenu od nje.

KIŠA: Zašto si nam to uradila? Obećala si da ćeš nam pomoći. Ja sam mislila da si nam najbolja drugarica. Idi sad i sa njima se druži.

DRUGARICA se rasplače. Ona neutešno plače. Na to se i KIŠA rasplače.

KIŠA: Živka, izvini, nisam tako mislila... (obe plaču na sav glas)

ŠTIKLICA (trpi njihovu dreku i najzad tresne stolicom): Dosta više!

DRUGARICA i KIŠA se prepadnu i učute.

ŠTIKLICA: Znam šta ćemo.

DRUGARICA: Šta?

ŠTIKLICA: Ukrašćemo kontrolni.

KIŠA: Je l' si ti normalna?!

ŠTIKLICA: Neću da dobijem keca!

KIŠA (rasplače se): Ja to ne mogu!

DRUGARICA: Ja neću.

ŠTIKLICA: E ja mogu i hoću!

DRUGARICA: Čekaj, stani...

ŠTIKLICA krene ka kontrolnim, u tom trenutku se čuje glasno zevanje iz hodnika. Ulazi DOMAR. Devojčice se sakriju iza klupa.

5. SCENA

Škola, večer. Ispred Škole vidimo PEKARA koji mesi pecivo.

Domar, Kiša, Štiklica, Drugarica, Pekar

DOMAR uzima kontrolne sa Nastavnicine stolice i sedne na nju, ali zadrema i sklizne sa stolice pa se trgne; namešta sebi ležaj od stolica, a kontrolne stavlja pod glavu da mu bude udobnije.

DOMAR: Samo malo. Samo dve sekunde da sklopim oči... (zaspi i hrče)

ŠTIKLICA pokuša da izvuče kontrolne, ali se DOMAR trgne u snu.

ŠTIKLICA (tiho Kiši): Ajde pevaj.

KIŠA: Neću.

ŠTIKLICA: Pevaj kad ti kažem!!

KIŠA: Neću.

ŠTIKLICA: Čuti i pevaj!!!

KIŠA i DRUGARICA pevaju uspavanku: „Jednakost i pravda, nenasilna komunikacija“...

MUZIKA: Oda radosti, tiho. Traje dok se DOMAR ne trgne iz sna – kad DRUGARICA kine.

ŠTIKLICA izvlači Domaru kontrolne ispod glave. DEVOJČICE se iskradaju, ali na izlasku DRUGARICA glasno kine. DOMAR se trgne, DEVOJČICE pobegnu, sakriju se kod PEKARA u rernu.

DOMAR: Aaaaa (zeva) Sanjao sam tako divan san. Da na svetu vladaju jednakost, pravda i nenasilna komunikacija. Samo još malo da sanajm... (legne ponovo, ali udari glavom o tvrdu stolicu i tu se definitivno razbudi) Gde su oni mekani papiri? Oni kontrolni... (traži ih po podu, pa shvati) Kontrolni!!! Nestali su kontrolni!... Nastavniceeee! (zove mobilnim NASTAVNICU)

Ulazi NASTAVNICA, presrećna.

NASTAVNICA: Dobro večer, gospodine Vladislaviću! ... Gde je gospodin Vladislavić?

DOMAR: Ukrali su ga.

NASTAVNICA: Ukrali gospodina Vladislavića? Kidnapovali ga?

DOMAR: Ma ne, ukrali su kontrolni.

NASTAVNICA: Gospodin Vladislavić ukrao kontrolne?

DOMAR: Ma ne, gospodin Vladislavić nije dolazio. Ja sam zaspao...

NASTAVNICA: Zaspali ste?

DOMAR: Da, i neko je ukrao kontrolni.

NASTAVNICA: Kako ste mogli da zaspate kad gospodin Vladislavić treba da dođe u školu?!

DOMAR: Slušajte! Neko je ušao dok sam spavao, i ukrao kontrolne zadatke iz građanskog!

NASTAVNICA: ... Pa što niste odmah rekli! (ide napred) StrahinjićLukićNikolićMatejić! (preti prema publici) Sad ćete da vidite šta se dešava kada se u ovoj školi ugroze pravda, jednakost i nenasilna komunikacija!

NASTAVNICA povuče DOMARA, zajedno izlaze.

6. SCENA

Pekara, noć

Pekar, Kiša, Štiklica, Drugarica,

DEVOJČICE su se sakrile u rernu.

PEKAR (gleda ih): Cccc... (krene da ih udari varjačom, pa se priseti): Imam bolju ideju.

(vratu se iza šporeta-pulta i greje rernu sve jače): 50 stepeni, 100, 150, 200... i 20...

3 DEVOJČICE iskaču iz rerne i hlade se, mašu kontrolnim.

PEKAR (ih posluži pecivom, one se malo smire i sednu): Da vam nisu malo zagoreli ti kontrolni?

ŠTIKLICA: Nisu to kontrolni... to nam je domaći.

PEKAR: Meni to baš liči na kontrolne iz građanskog.

ŠTIKLICA: Ma ne... domaći... iz veronauke.

PEKAR: Pa video sam da Nastavnica i Domar traže neke kontrolne, pa sam pomislio da su to ti.

ŠTIKLICA (sedne na kontrolne): A, to su uzele one... one loše devojčice. Strahinjić...

KIŠA: Lukić...

ŠTIKLICA: Nikolić...

KIŠA: Matejić.

PEKAR: Aha – loše devojčice. Da, da, znam ja te loše devojčice. Hoćete još malo peciva?

KIŠA: Hvala, hoćemo. (uzima)

Kratka tišina.

PEKAR: E svaka vam čast. Nastavnica će 100% misliti da su to uradile loše devojčice...

KIŠA: Da, super smo to smislile!

ŠTIKLICA: To je moja ideja...

PEKAR: Sigurno će sad sve četiri dobiti keca u dnevnik.

KIŠA: One već imaju keca u dnevniku.

PEKAR: Iz vladanja.

KIŠA: To će tek da dobiju.

PEKAR: I treba da budu izbačene iz škole.

KIŠA: Da, da.

DRUGARICA: Šta to pričaš?

PEKAR: I ni u jednu školu više da se ne upišu.

KIŠA: Tako je.

PEKAR: I da idu u zatvor.

KIŠA: Da idu u maloletni dom!

DRUGARICA: Nemoj tako da govoriš...

PEKAR: A i Nastavnica bi trebalo da bude kažnjena.

KIŠA: Ona u punoletni dom!

DRUGARICA: Šta to pričaš, nemoj tako...

PEKAR: A čuvar da bude otpušten...

KIŠA: Njemu ne treba otkaz. On samo nek nastavi da spava.

DRUGARICA: Ćuti...

PEKAR: Hoćete malo peciva?

DRUGARICA i ŠTIKLICA već kapiraju šta su napravile.

DRUGARICA i ŠTIKLICA: Ne, hvala. Nismo više gladne.

KIŠA: Ja sam gladna. (pruži ruku da uzme pecivo, DRUGARICA je lupi po ruci)

KIŠA (počne da plače): Ali ja sam gladna!

ŠTIKLICA i DRUGARICA: Ućuti.

KIŠA: Ja sam samo gladna...

Neprijatna tišina.

PEKAR: I šta ćemo sad?

ŠTIKLICA (izvadi kontrolne) Vrat ćemo kontrolne.

PEKAR (klima glavom, odobrava): Pa? Hoćemo li?

DEVOJČICE krenu, KIŠA usput mazne jedan žu žu.

PEKAR (se vrati i uzima korpu): Ah da, umalo da zaboravim – malo lepog peciva uvek dobro dođe!

MUZIKA: Špica emisije ZVEZDE DEMOKRATIJE

Međuscena 2, i 7. SCENA

Kuća Vladislavića. Intervju, pa razrešenje.

Mama, Tata, Novinarka, TV ekipa, Štiklica, Kiša, Drugarica, Pekar

Ulazi MAMA, vodi TATU, NOVINARKU i TV EKIPU. MAMA namešta Tatu i da znak da intrevju počne.

NOVINARKA: Dobar dan dragi gledaoci, na Vaše bezbrojne zahteve, sa nama u emisiji „Zvezde demokratije“ ponovo je najveća domaća Zvezda demokratije, gospodin Vladislavić.

Gospodine Vladislaviću, stalno slušamo o pravdi, jednakosti i nenasilnoj komunikaciji. O čemu se tu zapravo radi?

TATA (govor): To je jednostavno. Jednakost - to znači da nema privilegija ni za koga.

Ulaze DEVOJČICE i PEKAR.

TATA (govor): Svi imaju ista prava, i snose odgovornost za svoja dela. Pravda – to znači da dobro delo zaslužuje nagradu.

ŠTIKLICA: Tata...

TATA (i dalje čita govor) A loše delo oštru kaznu.

ŠTIKLICA (uđe u kadar, Tata je zagrla i drži govor dalje): Tata...

TATA (i dalje pred kamerama): Nenasilna komunikacija, to znači da ako imamo međusobne nesuglasice, rešavamo ih kroz dijalog, bez nasilja...

ŠTIKLICA: Tata...

TATA: Reci, sine...

ŠTIKLICA: Ja sam danas ukrala kontrolne zadatke u školi.

TATA: Ukrala? Bravo, sine! To je moja ćerka! (opasulji se) Šta si rekla?! Kakve kontrolne?

ŠTIKLICA: Iz građanskog.

TATA: Iz građanskog? Kako si mogla da ukradeš kontrolne!?

ŠTIKLICA: Posle časova, kad je Nastavnica otišla. Da ne bih dobila keca.

TATA: Moja ćerka da ukrade kontrolne! I to iz građanskog! Moja ćerka da dobije keca iz građanskog! Daću ti ja keca! Evo ti! (zvekne ŠTIKLICU mikrofonom) Evo i tebi! (zvekne i KIŠU, okrene se ka DRUGARICI) Ti nisi moja ćerka... al' kao da jesi! (zvekne i DRUGARICU)

NOVINARKA: Snimaj ovo!

MAMA: Ugasite kameru! Nemojte to da snimate!

NOVINARKA (u kameru): Dragi gledaoci, prisustvujemo neočekivanom obrtu. Najveća Zvezda demokratije bje svoju decu! I to pred izbore!

TATA (krene na PEKARU da ga udari...) Ko si sad pa ti?!

PEKAR: Dušan. Pekar, drago mi je. Hoćete malo peciva? Hajde uzmite. Smirite se malo. Sedite.

TATA (sedne, očajan): Ma nije mi do peciva. Tolike godine truda! Uzalud!

NOVINARKA: Dragi gledaoci, Gospodin Vladislavić plače! Ne znamo da li će se ova ljudska drama završiti happy end-om ili... onim drugim!

TATA: Ja sam upropašćen čovek...

PEKAR: E, moj gospodine. Da Vam ja nešto kažem. Znae, ja imam jednog kanarinca.

TATA: Imate jednog kanarinca?

PEKAR: Pa da, upravo je u tome stvar. Imao sam DVA kanarinca, i jedan mi je pobegao.

Odlepršao kod komšije. A znate li zašto?

TATA: Nemam pojma.

PEKAR: Jer se nisam brinuo o njemu. Tako i Vi imate dve ćerke... praktično tri... i one će sutra odlepršati. I biće Vam žao.

TATA (plače): Već mi je žao.

DEVOJČICE (plaču): I nama je žao.

TATA: Neću više nikad.

DEVOJČICE: Ni mi....

PEKAR se diskretno povuče iz porodične situacije.

NOVINARKA (izvuče PEKARA u prvi plan i pred kamerom ga intrevjuiše): Dragi gledaoci, ovaj divni anonimni čovek je naša nova Zvezda demokratije. Predstavite nam se, gospodine.

PEKAR: Ja sam Pekar. Ja hranim ljude. I ptice. Hoćete malo peciva?

NOVINARKA (uzima pecivo) Ah, pecivo, vrlo je lepo. A da li ćete se vi kandidovati za predsednika?

PEKAR: (ozareno, ushićeno kao da hoće) Nema šanse! Žu-žu, kiflice, kroasan! Sveže pecivo!
(**ode**)

NOVINARKA: Dragi gledaoci, emisija „Zvezde demokratije“ vas uvek iznenadi. U današnjoj emisiji, pronašli smo novu Zvezdu demokratije... (osvrće se, traži pogledom Pekara) A sad smo je izgubili! Gospodine Pekare! Sačekajte! Gospodine! (**istrči za njim**)

TATI zvonu mobilni.

DEVOJČICE (bune se): Nemoj, Tata!

TATA odbije poziv (tu su već svi prestali da plaču).

TATA: Naravno da neću. Idemo na sladoled svi zajedno.

DEVOJČICE: Stvarno?

TATA (ustaje) Valjda mi je važnija moja porodica nego... izbori.

DEVOJČICE: Jupiiii! Idemo na sladoled! Idemo na sladoled! (**svi odskakuću napolje, samo Tata ostane**)

TATA: ...Ove godine. (**izlazi**)

KRAJ***Ulaze NASTAVNICA i DOMAR.*****Nastavnica i Domar, Loše devojčice, Štreberke**NASTAVNICA (proziva dok **ulazi**): StrahinjićLukićNikolićMatejić!LOŠE DEVOJČICE (**ulaze**): Evo nas, Nastavnice.

NASTAVNICE: Šta ste to sad uradile?!

LOŠE DEVOJČICE: Uradile smo domaći.

NASTAVNICA: Kako?

LOŠE DEVOJČICE: Pomogle su nam drugarice!

Ulaze ŠTREBERKE, staju zajedno sa Lošim devojčicama.NASTAVNICA (rasplače se): Jednakost... pravda... nenasilna komunikacija... tu su među nama...
(cmokne DOMARA u obraz).**POKLON:**

1. ŠTREBERKE
2. LOŠE DEVOJČICE
3. NASTAVNICA i DOMAR
4. PREDSEDNIK i PREDSEDNICA
5. SESTRE i DRUGARICA
6. PEKAR (gura kolica) Žu-žu, kroasan! Evo sveži žu-žu, još je vruće... (deli publici):
I ne zaboravite da nahranite ptičice! Što je za jednog malo, za drugog je veliko!
7. TV EKIPA za njim: Gospodine Pekare! Zvezdo! Intervju, molimo Vas! Zapamtite! Ne zaboravite ptičice!

Svi zajedno se poklone ☺